

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 20 Четвъртък, 18 февруари 1971 г.

(2974)

ГОДИНА XXVIII

Цена 2 стотинки

ПЕТНАДЕСЕТАТА СЕСИЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Продължават се с четири месеца пълномощията на Петото Народно събрание, мандата на народните съвети, народните съдии и съдебните заседатели при народните съдилища.

Народното събрание бе свика по във вторник на своята петнадесета сесия. Тя бе кратка — продължи само един ден. Оба че решенията, които народните представители взеха на нея са от изключителна важност. Приети бяха законопроекти за продължаване срока на пълномощията на Народното събрание, мандата на народните съвети и народните съдии и съдебни заседатели при народните съдилища, избрани на 27 февруари 1966 година; за изменение на Закона за избира не на Народното събрание на Народна република България, на Закона за избирание на на родни съвети и Закона за избирание на народни съдии и съдебни заседатели при народните съдилища. Приета бе декларация по повод разширяване войната в Индокитай.

Петнадесетата сесия утвърди указите, издадени от Президиума на Народното събрание за времето от 17 декември 1970 година до 15 февруари 1971 година.

КЪМ ГОДИШНИНАТА НА СЪВЕТСКАТА АРМИЯ

Несломим щит на мира и прогреса

Снощи в салона на образцово народно читалище „Напредък“ — Горна Оряховица се състоя тържествено събрание по случай деня на Съветската армия и военноморския флот. Скъпи гости на тържеството бяха Юрий Звягин — кореспондент на вестник „Известие“ в България, Роман Кармен — кореспондент на Московската телевизия, Манол Манолов, дългогодишен работник на НКВД в Съветската страна. Тук беше първият секретар на ГК на Партията Георги Попов и други партийни, държавни и комсомолски ръководители.

За могъществото на непобедимата Съветска армия говори офицерът Георгиев — началник на сержантската школа. Той подчерта, че армията, която разгроми военната машина на германския фашизъм, армията, която разполага с една

МЕЖДУ ДВАТА КОНГРЕСА

ЗАВОДЪТ ЗА РЕЗЕРВНИ ЧАСТИ И НЕСТАНДАРТНО ОБОРУДВАНЕ

В годината, когато се състоя Деветият партийен конгрес, в РТС — Свищов работеха едва 43 души, а общата производствена продукция на предприятието бе за 552 000 лева. Преобладаващата част от постъпващата идваха от ремонтна дейност и в ремонтната станция те първа започваха да се ориентират към селското паяско машиностроене.

Следващата 1967 година от производствената програма от паяска средните ремонти. Започна усвояването на нови производствени — шнекови зърно-транспортни с капацитет 15, 25 и 45 тона в члс-комплект със самоподаватели, сушилни за зърно, след това и жетварката за царевица ЖЦМ — 2.6 М и раздробител Р-15. Насочването към производството на машини и резервни части каза твърде скоро своята дума. Още през декември 1968 година колективът отчете изпълнението на петлентния план.

С всяка изминала година предприятието набираше сили и само за 1970 година произведе продукция за 2 740 000 лева. Нараснаха основните фондове, увеличиха се производствеността на труда и средната работна заплата. Все по-често в кооперативите започнаха да се срещат машини, произведени в Свищов. И миналата година, като потвърждение на нарасналите възможности и авторитет, дойде утвърждаването на предприятието в Завод за резервни части и нестандартно оборудване.

Това даде нови сили на колектива на най-младия свищовски завод и съвременен по увеличени изискванията. Капачеството на произвежданите машини се подобрява непрекъснато и е достигнато такова ниво, каквото е било преди години на произвежданите си за Чехословакия. По саратовската система работят вече и в един от цеховете, засилен с взаимният контрол. И не случайно комсомолците, които представяват половината от работниците в завода, са издигнали в чест на Деветия партийен конгрес лозунга: „Работническата съвест е най-добрият контрол“.

Добрата работа на партийното и комсомолското ръководство е казала своята дума при подобряването на трудовата дисциплина. Януари — месецът, който дава безброй теми за хумористи и карикатуристи с „алкохолните“ си празници, тук е минал без самотички и сътресения. Работата, като се изключат неприятностите с кооперирани доставчици, продължава ритмично. Закономерно дойде и първата радост за годината. Платът за януари бе преизпълнен.

с 2000 лева. А това е само част от предконгресния дар на свищовските машиностроители, които те посвещава на Деветия конгрес на Партията. Думата машиностроение, която звучи малко неприяно за Свищов, вече не бива да учудва никого, защото от 14 000 000 лева продукция, която ще даде заводът за резервни части и нестандартно оборудване през новата петлентка, 11 000 000 ще бъдат от производството на машини. Тези машини вече се радват на завидна популярност сред кооперативните стопанства, особено жетварките за царевица. Както показват резултатите от анкетата, а и изпитанията това лято, тази жетварка може да реши много въпроси при прибирането на царевицата. И пак кат за събиране писмата от стопанствата, които искат да закупят жетварка ЖЦМ — 2.6 М, набъбва. А това е вече извоювано признание за качествата на машините, произведени в Завода за резервни части и нестандартно оборудване, утвърдил се между двата конгреса.

НИКОЛАЙ ТОМОВ

Ценно приспособление за сента на люцерна

По инициатива на Министерството на земеделието и храните производствеността в Комлексната опитна станция в Павликени се състоя съвещание с главните специалисти по механизация в управление „Земеделие“ към окръжните народни съвети във Видински, Врачански, Михайловградски, Плевенски, Ловешки и Габровски окръг, а от Великотърновски окръг присъствуваха и главните инженери и агрономи на аграрно-промишлените комплекси, ТКЗС и ДЗС.

Предмет на съвещанието бе агротехниката на люцерната и възможности за намаляване сента бената норма до степен на оптимална. По този въпрос говориха научният сътрудник и зам.-директор на Научноизследователския институт по царевица „Образцов“ — Русе Митко Мирчев и директорът на Машино-изпитателната станция в Русе Иван Жечев, който показва нагледно приспособена селска СДП-36.

Интересът към приспособлението е извънредно голям. Тия дни в окръга се приспособяват над 50 селски.

ГРИЖИ ЗА ПОСЕВИТЕ

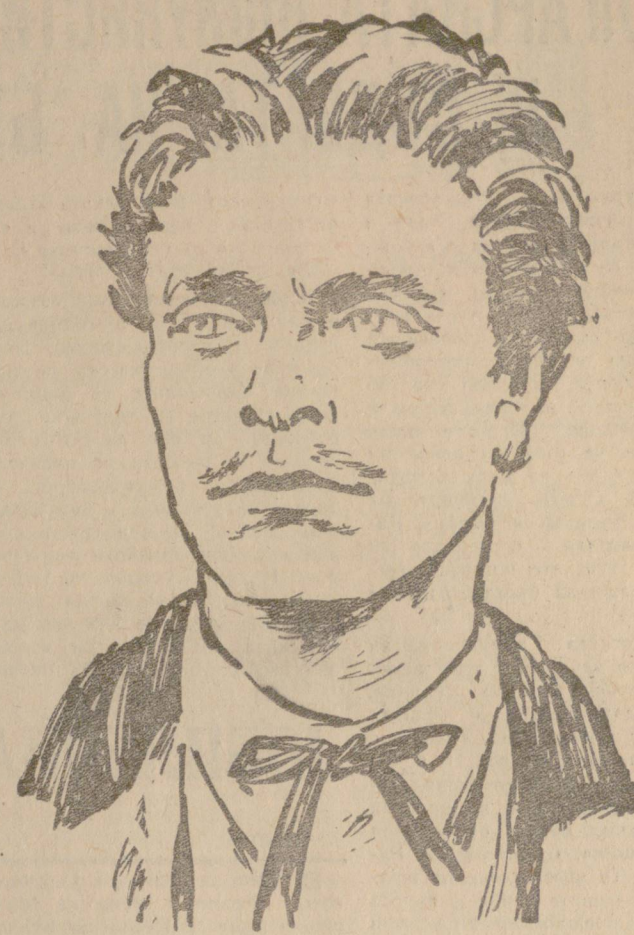
Три дни над пшеничните посеви в Дичин и Водолей от Ресенския кооператив кръжи самолет. Той пръска амониева селитра. Подхранени са вече над 3500 декара есенници.

Хр. ХАРИТОНОВ

ПРЕВЪРШАТ ВИЕТНАМ В АД, ЗАТОВА ЛИТВАТ
КЪМ РАЯ...

АПОСТОЛЪТ

Наричаме го просто Апо

тола...

Така го знаят бащите ни,

така го знаят синовете ни,

още преди да се научат да

четат. Защото в тази свята

дума е събрана и обичта,

и преклонението, и гордостта

на непобедима България.

Защото делото му е един

олтар на всеотдайността към

тази обжарена на от кървави

вихри земя, откърмила чеда

само за подвизи...

Наричаме го просто Апо

тола.

Отшумяват десетилетията.

И колкото повече се отда

лечаваме от неговото време,

толкова повече се извисява

величието на неговия подвиг.

Османал суровостта на

дългата, той не признава

никаква възможна насада

за духа и тялото, освен

страстното горене за народна

правда. Сам се нарича

„народен работник“.

Всичко народно е негово,

тъй както всичко негово е

народно. Белез, той е без

мерно богат с любовта на

бедните, бездомен, той има

целя България, необразова

ван, той дава най-големия

урок. Урокът по безсмърт

тие...

Наричаме го просто Апо

тола.

...Неговият път е неповторим.

Като името му —

Девски!

...Неговата обич към борбата

— „Аз съм се обещал на

Отечеството като жертва на

освобождението, а не да бъда кой

знае какъв...“ — е безгранична.

Като силата на народа му!

...Неговото верую —

„Свобода чиста или смърт...“ — е

изумително със своята категоричност.

Като мъжеството му!

...Неговите идеали —

„чиста и свята република“,

която трябва да бъде „храм

на истината и правата свобода“ — са

безпримерни. Като делата му!

Наричаме го просто Апо

тола.

И сега като че ли го виждам

в мрачното февруарско

утро как крачи към

бесило. Бавно, бавно. Спо

коен българин, засял нива

та си...

Поклон!...

Ангел ВЕЛИКОВ

СНОЩИ ПО ТЕЛЕКСА ПРИЕХМЕ:

ЗА СИГУРНОСТТА В ЕВРОПА

МОСКВА, 17 февруари (ТАСС) — На 18 и 19 февруари в Букурещ ще се състои съвещание на министрите на външните работи на държавите-участници във Варшавския

говор. Те ще обсъждат проблеми, свързани с подготовката за общоевропейско съвещание по въпросите на сигурността и сътрудничеството в Европа. Се съобщава тук.

ДВА СВЯТА — ДВА РЕЗУЛТАТА

МОСКВА, 17 февруари (БТА) — Световната общественост по-срещна с огромно внимание и интерес проекторекторите на 24-ия конгрес на КПСС по петгодишния план за развитие на народното стопанство на СССР през 1971—1975 година. Деветата съветска петлентка, която означава по-нататъшно нарастване на икономическата мощ на съветската страна. Значително се повиши жизненото и културното равнище на съветските хора. През петлентката националният доход ще се увеличи с около 40 на сто, а реалните доходи на глава от населението ще нарастват почти с 30 на сто.

Огромните постижения и забележителни перспективи на съветската икономика изпъкват особено ясно на фона на дълбокия застои и рецесия, които са характерни за икономиката на капиталистическите страни и преди всичко на САЩ. Сега милиони американци са обхванати от паника, тревога и несигурност в

решения ден. В страната се засилва инфлацията, неизбежен резултат на огромните военни разходи. Броят на безработните достига 5 милиона души — рекордна цифра през последните 10 години. За изострянето на социалните конфликти нагледно говори и небивалият размах на класовите битки. Само през първите 9 месеца на 1970 година в САЩ са регистрирани повече от 5000 стачки, в които са участвали 2,5 милиона души.

Управляващите среди в САЩ, разтревожени от засилването на стачното движение и изправени пред призрака на нова криза, ще дро дават обещания, че ще осигурят „процфтяване“ на страната. Но животът отново доказва, че капитализмът, оплел се в неразрешими противоречия, не е в състояние да даде на народите нищо, освен несчастье и мизерия.

Животът, от друга страна, потвърждава огромните предимства на социализма!

РЕЧ НА НИКСЪН

ВАШИНГТОН, 17 февруари (ТАСС) — Изказвайки се на ежегодния конгрес на крайно реакционната организация „Американски легион“, президентът Ричард Никсън защити американско-сайгонската агресия в Лаос. За да оправдае въоръженото нахлуване в тази неутрална страна, президентът отново се позова на „необходимостта от защита на живота на американските войници в Южен Виетнам“. Със същи

те несъстоятелни доводи Никсън оправдава и продължаването на американската агресия в Камбоджа.

Съдейки по речта на президента, САЩ възнамеряват да използват все повече в агресията си срещу индокитайските народи войските на сайгонския маршени режим, които, според думите му, били вече способни „да поемат по-голяма военна роля“.

ТЪРГОВСКА СПОГОДБА МЕЖДУ КУБА И ЧИЛИ

ХАВАНА, 17 февруари (БТА) — В Сантяго бе сключена търговска спогодба между Куба и Чили за периода 1971—1973 година. Спогодбата, подписана от чилийски министър на външните работи Клодомир Амеда и от ръководителя на ку

бинската търговска делегация Раул Леон Торес, замесител-министър на външната търговия, предвижда стокообмен между двете страни за този период да възлезе на 21 милиона долара.

Неотложни задачи

В селското стопанство

Настъпиха благоприятни дни за извършване на пролетните селскостопански работи. Първоначална задача сега е бързото завършване подхранването на есенниците, с оглед да се използва наличната влага на почвата и се ускори вегетацията на посевите. До сега в окръга са подхранени 43 на сто от пшеницата и ечемика, а стопанствата в Полски Сеновец, Масларево, Килфарево, Страхилово и Балван приключили с това важно агротехническо мероприятие. Неоправдано изостават обаче аграрно-промишлените комплекси в Павликени и Свищов и особено стопанствата в Ореш, Свищов, Михалци и Горна Студена, които не са подхранили нито декара есенници. А на всички е известно, че през последните години окръгът по-лучава от пшеницата по-ниски средни добиви от средното за страната. Една от причините е закъсняване с подхранването. Трябва ли да се повтвя отново грешката. Сега не бива да се чака нито ден. Да се разчита само на самозелене, които са недостатъчни, означава да изпуснем благоприятния момент. Затова е по-вече от необходимо да се включат всички налични торо разпръскачки и бързо да се приключи с тази отговорна задача.

Не можем да бъдем доволни и от хода на пролетната сента. Засети са досега 12 500 дека овес — 30 на сто от предвидените площи. В близките дни ще започне сента и на останалите ранни пролетни култури — захарно цвекло, слънчоглед, грах, арпаджик и други. За съжаление все още не е завършен ремонтът на селскостопанската техника. Не са готови 104 верижни и 268 колесни трактори, 33 пневматични селски и 384 култиватори. Само в АПК — Стражица не са ремонтирани 9 пневматични селски и повече от половината култиватори и друга техника. Това не може да не буди голяма тревога, като знаем, че през пролетната сента трябва да се използва не само всеки благоприятен ден, но и час. Сега е времето да се подготвят и сента и да се агрегатират с увеличаване

ботен захват за извършване едновременно сента, култивирането, внасянето на торове и хербицидите. Всичко то ва изисква да се бърза и пак да се бърза.

Важни задачи предстоят в лозята и овошните градини. Трябва да се извърши резидбата на определените 10 800 дека лозя за реконструиране, да се ремонтират подпорните конструкции и се поставят до пълнители успоредни телове. От друга страна, следва да се обучат лозарите за правилно извършване на новата резидба, което е грижа преди всичко на агрономите. Предстои засаждаването на 1900 дека нови овошни градини и 4500 дека лозя. В края на февруари ще започне облагородяване на лозите. Всичко това налага ръководствата на АПК и на стопанствата да ускорят решаването на въпросите, свързани с подготовката на площи, набавянето на необходимите посадъчни и други материали.

В животновъдството безпкой намаляването на кравето мляко. В сравнение с януари м. г. в окръга е изкупуено с 231 000 литра по-малко мляко. Това налага да се вземат мерки за подобряване храненето и гледането на животните, за подобряване организацията на труда във фермите. Не бива да се закъснява и със залагането на агнетата за интензивно уговяване и осигуряване необходимите пилета.

Първата година от шестата петлентка стопанствата в окръга работят при нови условия. Изградените аграрно-промишлени комплекси създават предпоставки, на базата на концентрацията и специализацията на производството да се създаде правилна организационна структура. Това означава всички селскостопански задачи да се изпълняват по-строг технологически ред. Има пълни условия не само да се изпълни, но и да се преизпълни планът за селскостопанската продукция за първото тримесечие, образцово да приключи пролетната кампания. Това ще бъде достоен принос на труженниците от село в чест на Деветия конгрес на Партията.

ЗА СТАЛИНГРАДСКАТА БИТКА

Във вторник в салона на ДНА по случай годишнината от сталинградската битка и създаването на Съветската армия, комитетът на запасните офицери, съвместно с Военното окръжие и Дома на народната армия имаха среща с началника на БНВУ „Васил Левски“ — полковник Бочо Томов. Той говори за героичната победа на Съветската армия над хитлерофашистките пълчища.

След беседата бе изнесен тържествен концерт от съставите на ДНА.

Д-р Иван ТУМБЕВ

С почит към делото на големия българин

Тържества по случай годишнината от рождението на професор Асен Златаров

Във вторник стотинци средношколци от трета езикова гимназия „Асен Златаров“ — Велико Търново изпалиха салона на Дома на народната армия, за да отдадат почитта си към делото на своя патрон.

Доказателство за живота на големия българин, пламенен радостел за българо-съветска дружба, изнесе Ляна Петкова, директор на гимназията.

След това с голям интерес бе изслушан д-р Светозар Златаров, който разказа спомени за своя баща.

Ученици от гимназията рецитираха извадки от произведението на забележителния публицист, както и изказвания на видни наши общественици за неговото дело. Накрая бяха обявени резултатите от традиционния литературен конкурс, посветен на празника, и бе изнесена литературно-музикална програма.

Райна ДЕЧЕВА

Тържествено чествуваха 86-годишнината от рождението на своя патрон — професор Асен Златаров, учениците от Техникума по индустриална химия — Свищов. Скъп гост на тържеството беше Димитър Братанов, член на ЦК на БКП и председател на Комитета за европейска сигурност в България. Той поднесе приветствие до ръководството на техникума и неговите воспитаници. Беше изнесен обстойен доклад за дейността на проф. Асен Златаров. Другарят Братанов запозна гостите на тържеството с публицистичната и обществената дейност на големия българин.

Пенчо СПАСОВ

БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ В СЪДБАТА НА БЪЛГАРИЯ

България роди Българската комунистическа партия. Родя я още в първите дни на освободения си от дългото и страшно отоманско робство. Родя я точно тогава, когато някой трябва да поеме буждащото знаме на националреволюционната борба, останало сиротно в годините на разпаданата байганющина. И не е никак случайно, че това предаване на знамето стана на връх Бузлуджа, там, където четниците на Хаджи Димитър и Стефан Караджа водиха последната си битка с турските потерци и легнаха навеки за българската сво бода.

Българската комунистическа партия се закрепи с този вечен свободолюбив дух на народа, със здравия разум на нашата нация, с борческите традиции, наследени от векове. И в същото време тя пи от чистия извор на новите идеи на научния социализъм, дошли от запад от Германия, от изток от Русия, където зрееше новата жътва на класовите борби и където бе най-високо прокламирана истината, че пролетариатът няма какво да губи в борбата, но той може да спечели свобода и справедливост за целия народ. България бе една от първите страни, където Маркс и Енгелс а по-късно и Ленин пристигнаха, за да не си отидат никога.

Българската комунистическа партия знаеше още от първите си дни какво иска за целия народ. Знаеше и как да го постигне. Нима друга таквава партия в историята на България, която да е знаела така ясно своята мисия и своите отговорности, която да е имала толкова точна представа за бъдещето на страната, която да е имала толкова реални искания, такава стройна и жизнена програма. И която да е имала силата, волята да владее изкуството на борбата и победата! Имаше години, когато партията в България стигаша до 40. В ония развихрени партизански времена буржоазните политикани се присмиваха на социалистите, наричаха ги чучулиги, един файтон хора. Смешна им беше тяхната вяра в бъдещето, когато виждаха пред себе си групички хора с червени знамена начело да де монстрират и да викат високо! Днес сме единичи, утре хиляди, вдругилен на нас ще принадлежи „бъдещето“.

Беше и си остана партия на силната вяра! Партия на съдбовната свързаност с народа. Много неща видя тя по дългия си път, и се гордеем с това, че тя е една от най-старите комунистически партии в света, че политическото ѝ омърдяване е вървяло по най-добрият път. В живота и възмъжаването на Партията, в труда, усилията и борбите ѝ имаше грешки, имаше заблуждения, но едно нямаше: страх и измяна. Никой никога не я видя объркана, изпаднала в паника. Никой никога не можда да я откъсне от народа, да я скъра с народа, да я раздели с народа. Народните интереси за нея винаги са стояли и стоят над всичко. Това е историческа истина. Ето с всичко това, с тия дела, с тая мисъл и воля Българската комунистическа партия заслужи едно сравнение с древния Антей. С тая разлика, че никой никога не я откъсна от българската земя. Затова беше непобедима. Затова победи!

Българската комунистическа партия беше партията на вярата в светлото бъдеще на народа, защото беше партия на новото историческо съзнание. Тя имаше ясна мисия в живота на нацията. А това беше така, защото, както казваше Дядото, Партията винаги беше дружината на най-светлите умоове на България, които знаеха и вярваха, че България ще има нова щастлива съдба. Но тя не беше сбор от безпочвени фантазии. Тя знаеше как да постигне своя идеал. Нашата партия е от малкото комунистически партии в света, които винаги държаха мисълта си будна за единството на целите и средствата, на теорията и практиката, стратегията и тактиката. Затова тя направи много и постигна много в изкуството да води борбата и да побеждава. А главната ѝ мъдрост беше в това, че неизменно стоеше на позициите на класовата борба. Нейните дейци не се бояха в отговор на буржоазните насмешки, в отговор на реформистките илюзии, в отговор на широките конюнкции да се провикнат с пълен глас: „Класа против класа, та дори и с два гласа!“ Но тия думи не знагласа! че Партията ще се пречека в някаква секта, в някакъв фанатичен малоброен поли-

тически елит. Българската комунистическа партия беше и си остана един от най-големите майстори на масовата борба.

В борбата срещу капитализма и фашизма и в 26-те години на градеж и преобразования Българската комунистическа партия показа най-силните си добродетели, всичките си творчески способности. Тя пое цялата отговорност за съдбата на нацията. Съдбовната ѝ свързаност с народа се превърна в неразбна ема спойка! И народът ѝ отвърна с безграничното си доверие. Народът осъзна, че без комунистическата партия няма нова България. Че без комунистическата партия не би извоювал свободата си, не би имал

такава верни и могъщи друга ри като Съветския съюз, не би бил в славното семейство на социалистическите страни.

Днес ние сме достойна, силно уважавана страна в света. Ние сме нация, която разгръща си лите и талантите си. Ние сме хора спокойни и уверени в бъдещето си. И всеки миг от живота си си даваме сметка, че имаме всичко това само защото в нашата национална съдба, в живота на нация народ има една комунистическа партия, която беше винаги с нас, за да милем през всички трудности, за да победим невероятни препятствия и да побеждаваме!

Кирил ЯНЕВ

ЮБИЛЕЙНА ХРОНИКА

1890 г.

● Никола Христов Габровски, заедно с жена си Мария и брат си Петър започват пропагандата на социалистическите идеи сред великотърновската интелигенция.

● Във Великотърновската Девическа гимназия е назначена за учителка Вела Благова. Тя слага началото на социалистическата пропаганда сред учащата се младеж.

● Във Велико Търново пристига Димитър Благоев. Тук той се среща с Никола Габровски. Този среща слага началото на социалистическото движение в България.

● Димитър Благоев и Никола Габровски изграждат първата социалистическа дружинка, в която членуват и Мария Габровска, Петър Габровски, Драгомир Герганов и Васил Сребров.

1891 г.

● Вела Благова изгражда в Девическата гимназия ученически социалистически кръжок.

● През март Димитър Благоев и Никола Габровски изработват проекта за първата програма на бъдещата партия.

● На 3, 4 и 5 май в лозето на Н. Габровски край Велико Търново неформално се събират представители на социалистическите дружинки от Велико Търново, Севлиево и Дряново, за да обсъдят въпроса за изграждане на социалдемократическа партия в България.

● На 2 август на легендарния връх Бузлуджа се провежда първият конгрес на Българската социалдемократическа партия. Представители на Великотърновската дружинка на конгреса са Димитър Благоев и Никола Габровски.

● По решение на Бузлуджанския конгрес през септември във Велико Търново е отпечатана книгата на Благоев „Що е социализъм и има ли той почва у нас?“ като бр. 1 на Българската социалдемократическа библиотека.

1892 г.

● В Пловдив се провежда Вторият конгрес на БСДП. От Великотърновски окръг присъствуват представители на дружинките от Велико Търново. Конгресът утвържда програмата и устава на партията и избира Общ съвет,

Но Жарско прелприятие „Сърп и чук“ —

Велико Търново

т р с и

да назначи във връзка с разширението на предприятието:

1. Машинен инженер — за началник на ОТК.
2. Среден техник — специалност технология на машиностроенето — студена обработка.
3. Пресьори и шлайфисти до V разред.
4. Шлесеро-монтажи от IV до VII разред.
5. Шлесеро-матричари от V до VII разред.
6. Ел. монтаж от IV—VII разред.
7. Чукача на въздушен чука.
8. Общи работници.

Запазването по щатни таблици обектно-премиалната и повремено-премиалната система

Справка: „Личен състав“ телефон: 2-26-24.

3—1

Внимание към проблемите на промишлеността

Ярка изява на единство и сплотеност • Стражица бързо се индустриализира • Без саратовската система трайни резултати не може да има

Отчетно-изборната конференция на градската партийна организация в Стражица бе ярка изява на единството и сплотеността на комунистите около линията и политиката на Централния комитет, на големия предконгресен политически подем в общината, демокрация на вярност към всепобеждаващите идеи на марксизма-ленинизма.

В работата на конференцията взеха участие членът на Централния комитет и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, кандидат-членът на Централния комитет на БКП и зам.-председател на Държавния комитет за битови услуги Никола Матов, стари партийни дейци, общественици-първенци в производството.

В доклада на бюрото, изнесен от първия секретар на Градския комитет Стефан Генов, бе направена задълбочена равнометка на дейността на партийната организация в различните

сфери на материалното производство, в обществената и културния живот.

Посочено бе, че усилията на градската партийна организация са били насочени към изпълнението на главната задача, поставена от Деветия конгрес на Партията — да се извърши поворот от екстензивно към интензивно развитие. Мобилизирани са били силите, уменията и талантите на специалистите и трудещите се за понататъшното изграждане на промишлената база на града, за концентрация на селскостопанското производство и преминаването му на промишлена основа, за ускоряване на техническия прогрес и решаването на редица комунално-битови и жилищно-благоустройствени въпроси.

Резултатите са плод на организираното настъпление на идеологическия фронт, на насладната политическа активност и трудолюбие на комунисти

те и трудещите се, на близкото и непосредствено ръководство на градския партийен комитет.

Основно място както в доклада, така и в изказванията бе отделено на проблемите на промишлеността. Това е основателно. Стражица, един от най-младите градове, през петата петилетка бързо се индустриализира. Обемът на промишлената продукция през този период е увеличен близо четири пъти. Възникнаха заводите за метални конструкции и панелни радиатори, клонът на машиностроителния завод „Червена звезда“. Промкомбинатът. В края на миналата година започна строителството и на завод за велопе и амбалаж. От аграрно-промишлена, общината се превърна в промишлено-аграрна, с ярка извяна тенденция на бурно промишлено развитие.

Тази перспектива задължава градския комитет, партийния и стопанския актив на предприятията, всички комунисти да се заемат най-енергично с изпълнението на производствената програма през шестата петилетка. А това означава да се осигури необходимия брой работници и инженерно-технически кадри, да се положат грижи за тяхната системна квалификация и преквалификация, да се създадат условия за най-ефективно използване на техниката, суровините и материалите, вниманието да се отдели на производствените и битовите условия на персонала.

Решаването на всички тези задачи следва да доведе до ритмично производство на равнището на изискванията — ети на продукция с високо качество.

Това налага да се превземогнат слабостите, станали спирачка в по-бързото развитие. Например все още качеството на отделни промишлени произведения не е на необходимото равнище. Въпреки това в нито едно предприятие на града не е утвърдена саратовската система. Нейната необходимост се налага още повече и от обстоятелството, че в новосздаваната се промишленост на града навлязоха хора, дошли от село с по-други разбирания и интереси отколкото кадровите работници. Системата следва да се въвежда комплексно, да обхваща всички. Нейните показатели трябва да станат основни показатели на съвременното производство. Поради факта, че тя не търпи формализъм и компромиси, правилното ѝ прилагане води до значителни резултати в укрепването на дисциплината и повишаване на качеството.

В изказванията си някои делегати посочиха, че въпреки предприетията да са нови, все още има твърде много да се върши за механизирани и автоматизирани на производствените процеси. А усвояването на новите изделия определя перспективата на развитието, особено на двата машинорежещи завода.

На конференцията бе проявена голяма активност, която се изрази в оживените разисквания върху проблемите на многостранната партийна дейност.

Слово на конференцията произнесе др. Йордан Костов. Посрещнат сърдечно първият секретар говори за икономическото развитие на окръга, за предконгресния политически и трудов подем. Първият секретар се спря на големите преобразования, извършени в Стражица през годините на последната петилетка и очерта бъдещите задачи, които градската партийна организация трябва да решава в областта на промишлеността, селското стопанство, идеологическата и организационната дейност. Другарят Костов изрази увереност, че комунистите и всички трудещи се от града и района ще дадат своя дял за понататъшното издигане икономическата мощ на нашата страна, че достойно ще посрещнат Десетия конгрес на БКП.

В своето слово др. Никола Матов отдели съществено внимание на въпросите, свързани с грижите за човека, с подобряване на битовото състояние на народа. Той говори и по някои въпроси на международното положение.

Конференцията избра нов градски комитет. На състояния се пленум за първи секретар бе преизбран др. Стефан Генов.

Илия МАНЕВ

Втори празник на народното творчество и бит

УСИЛЕНА ПО ГОТОВКА

На 8 март на читалищна сцена в Карaisen ще се представят различни колективи, които сега усилено се подготвят за Втория празник на народното творчество и бит.

Комисията по изучаването на народните обичаи, с отговорник Румяна Янкова, подготвя коледуване. Младежките репертират под ръководството на учителя-пенсионер Ватю Атанасов. Няколко хора издири комисията с отговорник Вера Филипова. С тяхната подготовка на се е заела кооператорката Тодора Пенчева, която е майсторка на карaisenската „Тре перушка“. И групата за стари народни песни, с ръководител Мария Горчева, има вече репертоар.

Като че ли най-трудна е работата на комисията по уреждането на изложба със старинен и съвременен кт. Отговорничката Гича Хаджийска и Магда Ванчева издирват шевници, накити и др.

За популяризирането на тези инициативи и за включването на по-голяма част от населението по радиовъзела се изнасят беседи, интервюта, уреждат се поздравителни концерти.

Немалка е и помощта на учащите се, които с любов и интерес проучват и записват песни. Само учениците от VI клас досега са записали над 100 песни.

Величка ПЕТКОВА

Разнообразна дейност разви ва в тези дни народното читалище във Върбица. Всяка вечер тук има репетиции. Театралният колектив вече представя „Борна“ от Йордан Йовков, която беше посрещната много добре.

Започнаха спевките и на вокалната група. Под ръководството на учителя Мария Иванов тя подготвя местни народни песни. Подготвя се и обичаят „годеж“. Продължава проучването и записването на народни песни.

Димитър ГАБРОВСКИ

„МАЙСТОРИ“ НА ВИНОГРАДСКА СЦЕНА

Самоделият театрален колектив към читалището във Виноград представи „Майстори“ от Рачо Стоянов. Целна помощ в постановяването работа ока за ръководителя на младежкия театър към образцовото народно читалище „Напредък“ — Горна Оряховица Атанас Бахчеванов.

Най-добра игра показаха Д. Великов, В. Пейчев, Ц. Димитрова, Н. Самсиев и др. С тази пиеса самоделците ще посетят някои от селата на Стражишския агрокомплекс.

Величко ИВАНОВ

Електромонтажно

управление — Велико

Търново

т р с и

да назначи:

1. Шофьори — I и II клас
2. Автокранисти
3. Машинист на „Тръбооклад“ — С—100
4. Машинист на „Каналокопачел“ — ЕТЦ—161
5. Машинист на „Самоходно шаси“.

Заплата според изработеното по норма за шофьорите, а на механизаторите по повремено-премиалната система за строителството.

Справка: „Личен състав“ при управлението — „Н. Габровски“ 29, телефон: 2-18-22.

3—1

ПРИ ПОТОМЦИТЕ НА ВАСИЛ ЛЕВСКИ

Великият апостол на България ни завеща да се борим с всички сили за „чиста и свята република“. Нашият героичен народ с чест изпълни този свещен завет. Сега в слънчевата ни Родина всеки живее и твори свободно. Но империализмът не е скръстил ръце. Той се стреми по всяка къв начин да върне историята назад. Неговите опити оба че винаги ще срещат мощния щит на бойците и командири те на БНА.

Във ВВВУ „Васил Левски“ — Велико Търново живее безсмъртният дух на Апостола. Тук бъдещите командири на Народната армия се подготвят всеотдайно за защита на социалистическите завоевания на нашия народ. Разнообразните занятия винаги преминават при висока дисциплина и ред (На снимка 1 — занятие по тактическа подготовка, провеждано при зимни условия).

Под ръководството на Партията нашият народ постигна значителни успехи във всички области на живота. Сега всеки четвърти човек у нас се учи. Нашите висши учебни заведения подготвиха много млади специалисти за всички области на народното стопанство. В живота навлязоха хиляди инженери, техници, математици, лекари. Научно-техническата революция повиши извънредно много изискванията и към кадрите от Народната армия. Но курсантите крачат уверено в такт с времето. Под ръководството на опитни инженери-преподаватели те усвояват сложните технически дисциплини. Курсант-младши сержант Петър

Петров, секретар на ДК на ДКМС, се готви да докладва на офицера Майер по зададения въпрос (на снимка 2).

Левски е понасел големи физически натоварвания, заплавал е самообладание и в най-трудните моменти. Неговите потомци също трябва да притежават тези високи морално-волеви качества. Затова курсантите с такава упоритост по всяко време изучават различни хватки и прийоми на борба с „противника“. Успешно приложена хватка от самбо (на снимка 3).

В упорит труд преминават дните на курсантите. За да станат умели командири, за да бъдат достойни наследници на своя патрон.

Илия, подполк.

Христо ВИДЕКОВ

Сл. полк. Трифон КАПИТАНОВ

ФОРМИРОВКИ И РЕЗИТБИ ПРИ НОВИТЕ ТЕХНОЛОГИИ В ЛОЗАРСТВОТО

Светослав НЕНОВ

кандидат на селскостопанските науки,
стари научен сътрудник и директор
на комплексната опитна станция — Варна

През последните 18 години у нас се извърши основна реконструкция на лозарството, като се засади над 1700 000 дка нови лозя, предимно в ТКЗС и ДЗС. Създадени са също така 240 000 дка лозя с ценни винени сортове и над 30 000 дка с ранни десертни сортове. С това лозарството се превърна в крупен социалистически отрасъл в селското стопанство.

Всички лозя са засадени на разстояние от 1,60 до 2,20 м между редовете и 1,10—1,50 м в реда, като са пригодени за приземно отглеждане на трижична телена конструкция. Тази технология обаче затруднява механизацията на работните процеси, пречи за разкото увеличаване на производителността на труда. Намалването на работната ръка в селското стопанство ни задължава да търсим нови формировки, по-съвършени технологии за увеличаване на изводителността и поевтиняване на продукцията.

От началото на 1963 г. в експерименталната база на нашата станция започна научно-изследователска работа по реконструкцията на съществуващите лозя със сортовете „Италиански ризлинг“, „Димият“ и „Юни блан“. Получените резултати по казаха, че реконструирането на лозята с повдигане на височината на стъблото до 60 см трябва да става по типа на вертикалната шпалера с четирижична телена конструкция, от които първият на 35 см за превързване на стъблото, вторият тел — 60 см за превързване на кордона, а третият и четвъртият етаж — двойни жици тел, разположени на 35 и 75—80 см над кордона. За четирите сорта се установи, че наличието на стъбло върху лозите е увеличило процента на развитието се очи, броя на ризите на една лоза и средното тегло на грозда в сравнение с кон тролата. При сорта „Италиански ризлинг“ с височина на стъблото 60 см, добивът от декари превишава контролата със 154 кг; при „Ркашители“ — със 125 кг; а при „Юни блан“ и „Димият“ — с 243 до 356 кг. Установи се също така, че с повдигане височината на стъблото и получените по-високи добиви при всички сортове се понижават

съдържанието на захарността от 0,4 до 0,7 на сто.

КАК ДА СЕ ПРЕМИНЕ КЪМ ВИСОКИТЕ ФОРМИРОВКИ И КАКВИ РЕЗИТБИ ДА СЕ ПРИЛАГАТ ПРИ ТЯХ?

През първата подготвителна година, с оглед да запазим и нормален добив грозде, се оставят две среднодебели пръчки по възможност лежащи в плоскостта на телената конструкция. Тези пръчки се превързват добре на първата тел от конструкцията, а след това на втората, отстояща на около 60 см от земята. След това пръчките се превиват и отново се превързват на две места. От мястото на извивката се оставят 6—7 плодни очи (за всички сортове), от които ще се развият плодни латораста с гроздове.

След напъването и развитието на лозите, всички пръчки и латораста под мястото на превиването (с изключение на първата пръчка под телата) се премахват, за да може да се оформи бъдещото високо стъбло. Върху тези плодни латораста на следващата година ще се оформят плодните звена. Върху тях ще се приложат резитби „Гойо“ и „Роая“ в зависимост от изискванията на сорта.

При посевите лозички, където няма възможност да се оставят две хубави пръчки, се оставя една и едно заместително чепче с две очи. Ако няма съвсем слаби лози, те се режат чакановидно, като им се оставят два-три чепча, с оглед да се силват и през следващата година да се вдигнат с високо стъбло.

Така реконструираните лозята оне на първата година дават нормални добиви, качествено грозде, без да се уредва на икономиката на стопанството, тъй като по пътя на реконструкцията.

На третата година едната посевна и втората пръчка се премахва от основата, като се оставя за бъдещо стъбло по-дебелата и добре оформена пръчка. За полузагрябите и загрябите райони в основата на пръчката се оставя едно заместително чепче с две пръчки за около 3—4 години. Това се налага за осигуряване срещу евентуално измръзване на стъблото.

Привеждането на новозасадените лозя към новата технология се извършва като още на втората година се поставят на описаната по-горе телена конструкция. На втората година след засаждането лозите се режат на едно или две чепчета, с по една-две пръчки. При бъдещето се оставят два най-добре развити латораста, по възможност лежащи в плоскостта на телената конструкция. Те се превързват към първия и втория тел.

На третата година се оставя една плодна пръчка, която се превързва на втората жила тел с височина около 50—60 см в зависимост от сорта. Остатъка се едновременно чепче.

От мястото на извивката се оставят 6—7 плодни очи, от които ще се развият плодни латораста с гроздове.

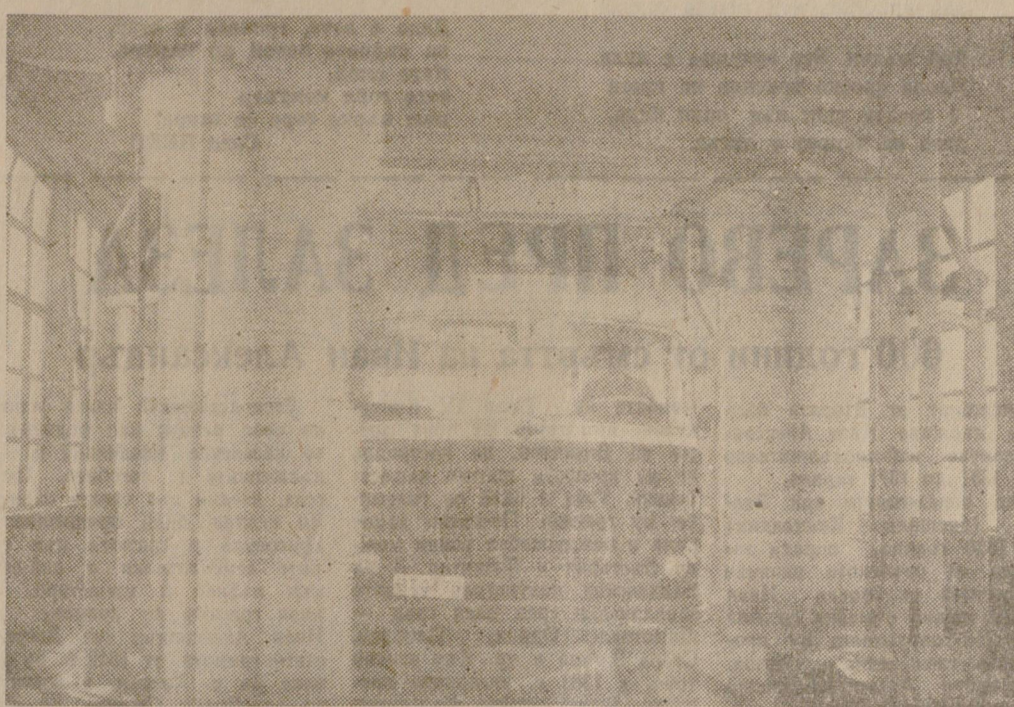
На четвъртата година ще се оформи и бъдещето второ рамо. Опитите, изведени у нас, показват, че за сортовете „Димият“, „Юни блан“ височината на стъблото трябва да бъде около 50—55 см над земята, а за останалите винени сортове 55—60 см. Стъбла с височина 60 см влошават качеството на гроздето. При всички сортове трябва да се оформи стъбло с две рамена. Второто рамо се образува през втората година от реконструкцията, като се оставя плодна пръчка с 8—10 пъпки (изкарала от основата първа пръчка под втората тел). Тя е на противуположната страна на старото рамо, което е създадено още през първата година на реконструкцията.

Лозята, които ще реконструираме, трябва да бъдат сравнително млади (с възраст от 10—12 години) и да са с междуредови разстояния главно 1,60—2,20 м. За бъдещото плодност на лозята предвид реконструкцията се извършват попарно на празните места с дълга-рени. Насаждаването да бъдат върху зарава подпорна трижична конструкция върху минимални колове.

Друго важно условие за полузагрябите и особено за загрябите райони е лозята да бъдат засадени със сравнително устойчивите измръзване сортове: „Немски ризлинг“, „Италиански ризлинг“, „Фетяска азия“, „Алиготе“, „Пино нуаро“, „Каберне совиньон“, „Саперави“, „Ркашители“, „Гаме нуар“ и „Мерло“, а в незагрябите райони и сортовете: „Димият“, „Юни блан“ и „Червен мискет“.

Съгласно препоръката на МЗХП, реконструкцията на лозята от посочените сортове трябва да става само в тези микрорайони за загрябите зони, където абсолютните минимални температури не достигат по-висока величина от —20 до —22 градуса С с повторемост един път на 8—10 години. Важно значение има също избирането на лози, засядени на подходящи терени в микрорайони предимно в предпланините и по склоновете на хълмовете, където се избягва задържането на студени въздушни маси, благодарение на което понякога разликата на минималните температури в долината и склона може да достигне 2—3 градуса С в полза на склона.

(Следва)

За измиването на едно превозно средство бяха необходими 30—40 минути. Сега с въвеждането на автоматичната мийка към ДАП + клон Велико Търново това се осъществява само за 2—3 минути. Снимка: Николай КАЧАКОВ

ЗА ДОСТОЙНО МЯСТО СРЕД ОСТАНАЛИТЕ КОЛЕКТИВИ

Цехът за нестандартно оборудване и резервни части е една сравнително млада производствена единица в Захарния комбинат — Горна Оряховица. Двугодишната производствена дейност е изпълнена с успехи и разочарования, с радости и мъки по пътя на установяване и усвояване на производството.

Пускането на първия струг през април 1969 г. бе последвано от трудностите на едновременно строителство, монтаж и експлоатация. Няма и година откакто заработи и дейността която сега дава своя принос за изпълнение на стоящите пред цеха задачи. А те са твърде отговорни. През тази година трябва да бъде осъществен план за общата промишлена продукция за 1511 000 лв. и вътрешен оборот за 300 хиляди лева. Основно задължение е изработването на резервни части за заводите към ДСО „Българска захар“.

Срочно и при високо качество трябва да бъдат произведени съоръженията на цеховете за лимонена киселина и за лизин към Захарния комбинат в Русе.

Миналата година не беше много плодотворна за цеха. Ръководството направи необходимите изводи и взе съответни мерки. Резултатите от изпълнението на плана за януари говорят, че тази година ще бъде преломна. Планът е осъществен 102 на сто, а това означава, че цехът е изпълнил своя дълг за тази година.

През миналата година лещите, техниките и специалистите от авиоотряда на селскостопанската авиация в Горна Оряховица на дадох своя скромнен дял за успешното развитие на нашето селско стопанство. Над плодородните поля бяха пролетели 21 772 часа и третирани 8 016 406 декара площи. Значително се увеличила през годината растително-защитните мероприятия, които авиоотрядът провеждаше.

В помощ на горнооряховските лещи през напрегатните кампании бяха съветски екипажи. От своя страна авиоотрядът в Горна Оряховица през миналата година оказа техническа помощ на шахство Иран. Въпреки трудните летателни условия и четирите екипажа се справиха отлично с отговорната си задача.

През тази година авиоотрядът в Г. Оряховица трябва да пролетни 28 313 часа и да третира с химични средства 9 424 300 декара земя. Това е огромна задача, сериозен и отговорен изпит, както за летателния и технически състав, така и за всички останали служби и спомагателни сектори на авиоотряда. Тази си дейност авиоотрядът ще осъществи върху територията на шест окръга — Велико-търновски, Габровски, Шуменски, Търговишки, Топлихински и Варненски с 25 самолета. До сега са пролетели 950 часа и са подхранени с изкуствени торове 250 000 дка, засети с есенници.

Само във Велико-търновски окръг в борбата за високо

вършването на склада за метални, освобождаване на работната площадка, направи на монтажния хал и др. Създаването на нормални условия ще се отрази благоприятно върху производителността на труда.

Колективът на Цеха за нестандартно оборудване е решил да заеме достойно място сред останалите колективи в комбината, като си е поставил задачата да изпълни тримесечния план 105 на сто, да се бори за висока култура на работното място, за премахване на брака и престопите.

Тодор ЗЛАТЕВ

АВИООТРЯДЪТ ПРЕД СЕРИОЗНИ ИЗПИТАНИЯ

плодородие са екипажите на осем самолета. Предстои да бъдат подхранени около 400 000 декара есенници. Заявките за самолети от ТКЗС и ДЗС са много. Ограничеността на самолетен парк и необходимостта от срочно завършване на кампанията по подхранването изискват здрава организация, както от авиоотряда, така и кооперативите-работодатели. Необходимо е най-рационалното използване на времето и избягване на всякакви престои на самолетите по субективни причини.

Тази година авиоотрядът изпълнява летателно-производствената си програма в тясно взаимодействие с ръководствата на аграрно-промишлените комплекси. Нарасналите финансови възможности на АПК дават възможност за строителство на асфалтови пътища, покрити складове за торове и редица други подобности на авиоплощадките. В Топлихински окръг вече започна строителството на II бетонови пътища. Велико-търновски окръг, който е на първо място по използване услугите на селскостопанската авиация безспорно няма да остане безучастен към такава инициатива.

Колективът на авиоотряда върва в своите сили и е уверен, че с помощта на Инспекцията за растителна защита и ръководствата на АПК ще завоюва нови производствени успехи.

Марин МАРИНОВ

Завод за автоматични везни — Лясковец

Г Б Р С И:

1. Средни техники — за отдела на ОТК
2. Стругари и фрезисти — начинаещи и разредници.

Заплащането на контролните става по повремено-премиалната система, а на стругарите и фрезистите — по делната система

Справка: „Личен състав“, тел. 2-20-70, работен и в отпуск

3—2

Юлиан СЕМЬОНОВ

Седемнадесет мига от пралетта

В бърлогата на хитлеристите в последните дни на Втората световна война

35

— Да — продължи той мислите си, — трябва да действам внимателно чрез Калтенбрунер, но и на него нищо конкретно няма да кажа. Само ще го помоля повторно да повика Волф в Берлин. Ще кажа на Калтенбрунер, че по мои сведения Волф изменя на делото на райхсфюрера. Ще го помоля да не казва нищо на моя приятел Химлер, за да не го тревожим преждевременно. Но ще му запознаям да арестува Волф и да изтръгне от него истината. Щом те можеха да правят това с чуждите, нека се научат да го вършат и със своите. А после, когато Волф даде показания и Калтенбрунер постави протокола на бюрото ми, аз ще го покажа на фюрера и тогава ще дойде краят на Химлер. И така около Хитлер ще остане само аз. Гьобелс е истерик, той не влиза в сметката, освен това той не знае онова, което зная аз. Той има много идеи, но няма пари. А аз ще имам техните идеи и парите на партията. Няма да повтора техните грешки и аз ще бъда победител. Останалото е без значение, когато дойде победата самата борба е вече щастие, защото победата увеличава борбата.

Точно това дилетанство доведе Борман до провал. Калтенбрунер, естествено, не каза нищо на Хитлер — такава беше наредбата на райхслайтера. Той повторно запозная да извикат спешно Карл Волф от Италия. В огромния апарат на РХСА нищо не оставаше незабелязано от двамата могъщи съперници — Мюлер и Шеленберг. Радостта при шаба на Калтенбрунер, завербуван от хората на Шеленберг, му събуди за строго секретната телеграма, изпратена в Италия: „Проследете полета на Волф до Берлин“. Шеленберг веднага разбра — тревога! Понататък всичко става много просто. За разузнаването не беше трудно да разбере кога точно ще пристигне Волф. На летище „Темпелхоф“ го чакаха две коли: едната — за творческа с брониран врати и трима главорези от охраната на подземния затвор на гестапо, а в другата седеше бригаденфюрерът от СС и началник на политическото разузнаване на райха Валтер Шеленберг. Към стъблата на самолета се отправиха тримата в черни униформи с разбойнически лица и интеллигентият, красив, облечен за случая в парадна генералска униформа Шеленберг. До вратата на „Дорине“ приближиха стъблата и вместо безизници, студентите ръце на Волф бяха стиснати от силните пръсти на Шеленберг.

Тъмничарите не рискуваха да арестуват Волф: задоволиха се само да проследят колата на Шеленберг. Бригаденфюрерът от СС открити обертруперфюрерът от СС в квартирата на генерал Фегелайн — личният представител на Хитлер в главната квартира на фюрера. Това, че там вече се намираще Химлер, не би спряло Борман. Спря го друго: Фегелайн беше женен за сестрата на Гиз Браун и по тази линия беше пряк роднина на Хитлер. Фюрерът дори го наричаше понякога „мой мил баджанак“.

Химлер, пуснал високо радиото, крещеше на Волф: — Вие проваляхте операцията и ме изложихте на удача, ясно ли ви е това? По какъв начин Борман и Калтенбрунер са научили за преговорите? Как хрътките на този негодник Мюлер са могли да подухат всичко?!

Шеленберг почна да

после тихо и съвсем спокойно каза: — Райхсфюрер, вие вероятно помните, че всички подробности трябва да подготвя аз, нали така? При мен всичко е в ред с операцията за прикритие. Вече имам готова легенда за Волф: той се е промъкнал сред заговорниците, които наистина търсят пътища за сключване на сепаративен мир в Берн. Ние ще уточним още тук всички подробности и под моя диктовка Волф ще напише доклад до вас за разкритите от нас, от разузнаването на СС, преговори с американците.

Шеленберг имаше възможност да инсценира катастрофа на самолета, с който пътуваше Волф, но не знаеше с какви сведения разполага Калтенбрунер, а той изглежда имаше най-обща сведения. В противен случай би арестувал Волф още в Италия. Така че тази катастрофа сега би била нещастнообразна: чрез Калтенбрунер Борман е получил известни колове, нека дори и да са най-обща, но все пак компрометирани Химлер сведения.

Съобщенията, получени от Берн, за преговорите на Шлаг със западните съюзници, които Ширлиц му предаде, и измислената от Ширлиц и Шеленберг история за включването към тези преговори на много отговорни хора, позволяваха на бригаденфюрера да посплши Хитлер.

И ако Волф — единственият човек, който имаше връзка с СС и Химлер — по поръка на ръководството не беше взел на преговорите инициативата в свои ръце, за което сега именно докладва на райхсфюрера, едва ли би могло да се предвиди как биха се развили събитията в бъдеще.

Борман разбра че е загубил, когато Химлер и Шеленберг излязоха от квартирата на фюрера заедно с Волф. Като стискаше ръката на Волф и му изказваше „най-искрена благодарност за мъжеството и верността“, Борман обмисляше струга ли си да извика тук Ширлиц и да устрои очна ставка с този негодник, който предаваше фюрера в Берн. Той мислеше за това и после, когато Химлер отведе своята банда, успокоен от победата си над него, над Борман.

Не можа да вземе определено решение, но изведнъж се сети за Мюлер.

— Да — реши той, — трябва да извикам Мюлер. Не трябва да се разчита на половинчати мерки. Или — или. Нужен ми е свой човек не само от ранга на Ширлиц. Трябва ми човек от самото ръководство. Иначе не ще сваля Химлер. Ще обсъдя с Мюлер всички възможности; и за Ширлиц ще поговоря с него. Все пак имам един план: рапортите на Ширлиц. Ще ги използвам, когато Волф застане пред партийния съд“.

— Тук е Борман — глухо каза той на телефониста. — Повикайте Мюлер при мене.

ЛИЧНО И СТРОГО СЕКРЕТНО ПОСЛАНИЕ

ОТ Г-Н ЧЪРЧИЛ ДО МАРШАЛ СТАЛИН

1. Президентът ми изпрати писмата, които Вие сте разменили с него по повод на връзките, установени в Швейцария между един британски и един американски офицер от главната квартира на фелдмаршал Александър и германския генерал на име Волф по въпроса за възможна капитулация на групата армии на Кеселринг в Северна Италия.

(Следва)

ИЗГРАДЕНА Е ИНСПЕКЦИЯ ПО КАЧЕСТВОТО

До началото на тази година държавните инспектори по качеството към Комитета по качеството, стан дартизацията и метрологията действуваша като самостоятелни единици с пряко подчинение на комитетата. Взето бе решение в окръжните градове да се оформи рат инспекции по качество, в състава на които да влизат държавните инспектори. Такава инспекция бе формирана и във Велико Търново. Наскоро се състоя нейното първо заседание. Представител на Комитета по качеството, стандартизацията и метрологията изясни задачите. За разлика от досегашните ежедневни и постоянни проверки в бъдеще ще се премине на периодични проверки. Те ще се извършват обаче от комитетни, които ще представят групи от държавни инспектори.

Инспекцията по качество то ще има задача да обхва не всички стоки, произведени от заводи, промишлеността, трудово-производителни кооперации и др. Органите на Окръжната инспекция по качеството ще извършват своите проверки не само в предприятията-производители, но и в цялата търговска мрежа, като продукцията, която ме отговаря на изискванията на стандартизационните документи, ще бъде санкционирана съгласно законите разпоредби. Сформирането на Окръжната инспекция по качеството идва да подсети, че динамиката на живота, нарасналите нужди на обществото, техническият прогрес налагаат промишлените предприятия да предлагат на пазара стоки само с високо качество.

Николай ПУШКАРОВ

ЛОЗАРИТЕ ОТ МИХАЛЦИ

Лозарството заема важно място в стопанската дейност на ТКЗС — Михалци. Кооператорите от стопанството са пионери в производството на обща плодородна лозичка. Концентрацията и специализацията на производството поставиха и пред пенниерите важни и отговорни задачи.

Кооператорите от Михалци са дали обещание, че ще сложат за въкореняване в земята присадените лозички най-късно до месец май-за да получат повече и по-качествен посадъчен материал. Сега хората използват всеки слънчев ден от зимата за работа. Даденото обещание трябва да бъде изпълнено с чест.

Йордан ДЕЧЕВ

Електротелферен завод „Ятра“ — Горна Оряховица

Г Б Р С И:

1. Двама средни машинни техници за организатори по производството
2. Стругари
3. Фрезисти
4. Шлосери
5. Радналбормашинисти

Справка: „Личен състав“.

3—1

Обаянието на героичното минало на родния град отнасява вниманието на Петко Славейков. Развалините на Царевец и Трапезица, черквите и народните предавания са живата памет за славата на българската държава. Те тревожат мислите на поета, когато броди сред руините на Царевец, карат го да се унася в сладостни видения и мечти, подсилват поетическото му въображение, тласкат го към размисли за настоящето, въздъхват сили и вяра в бъдещето. Писателите са миналото в стихотворението „Спомен“, поетът умело го свързва с подходяща природна картина, възсъздава неповторимия пейзаж на родното Велико Търново:

На запад слънцето трепти, едва
и в огнени вълни мъжеде,
Умислен метецът занича през
гори

Огнени от лъчите на светликовата луна, развалините и неми камъни напелват сладостни спомени, възкръсват сенките и виденията, оживяват легендите, предаванията стават истина. Пред очите на развълнувания поет се редуват една след друга героични картини от Втората българска държава, населени с юначни мъже, които не знаят цо е робство и страх, непобедими в бран и покрити с воинска слава. Вижда тържествено завръщане на победителите от бойните полета, ликуването на народа, гордия Етър гневен и радостен.

В тези стихотворения Петко Славейков засяга сполучливо важни моменти от историята на българския народ, героите му са български юначни, високопоставени държавни дейци или царе. Поетът съзнателно е подбрал за герои силни и непобедими владетели, за да направи по-действително величие и блясък на българската държава. Един поврат към миналото, нужен на поробения народ, за да почерпи сили от старата българска мощ и засили надеждата в утрешния ден.

Когато пише за далечното минало, Славейков нито за момент не забравя робската действителност. Миналото и настоящето в неговото творчество са показани винаги в рязък контраст. В негубликуваната „Поема за робството“, чрез спомени и жалбите на Етър, поетът ясно описва настоящето. Отминали са от давна славните години, когато разгневеният Етър е преливал от вража кръв. Славейков акцентува върху храбростта на българите, които умеели да пазят независимостта на своята държава и жестоко да наказват завоевателите. А сега напразно Етър желае свободен българин да спре край бреговете му. Прелива реката от робските сълзи и от трупове на убитите българи, прелива

от мъка и сърцето на поета. Чрез жалбите на нажаления Етър Славейков отправя краен споречив укор към своите сънародници и косвено ги подканя за борба против поробителя.

Петко Славейков се обръща към българските юначни, загинали за род и свобода. Чрез техния светъл пример и истински патриотизъм иска да подтикне народа към борба и избави родината си от позорното настояще. Този път той възкръсва борци срещу робството. „Мануш, старият войвода“, който пръв се вдига срещу турците. Централно място обаче поетът отделя на участниците във Велчовата завера. Те го привличат с безкористната си любов към отечеството, с величията на саможертвата, със силата на характера и гордостта пред смъртта. И поетът прославя техния подвиг с песен за безсмъртие, израз и на народната признателност.

Това са вече герои не от далечното минало, а почти неговите съвременници, познати и обичани от гражданите, дръзнали да се борят за народна свобода. Петко Славейков не е безразличен към техния подвиг. С особена гордост пише, че те са „дръзби търновски“, израснали и вдигнали непокорна глава във Велико Търново. Славейков сполучливо е противопоставил в „Исторически разкази“ българите на техните поробители и внушава мисълта, че въпреки непосилното робство, народът ни не е загубил своята храброст и сила.

Когато Петко Славейков пише за историческото минало на Велико Търново, той ясно съзнава, че то е отминало. В подхода си и в начина на изображение е романтик, верен на традицията, идваща от Паясий и неговата история. Той отправя поглед към миналото величие и блясък на старопрестолния град, за да пресъздаде образи на юначни българи, патриоти и смели защитници на отечеството. И когато пише за тях, неизменно подчертава тяхната храброст и готовност да умрат за отечеството си. Пролита една съзнателна идеализация на героите, която хармонизира с поетическата идея на творбите. Така те обаяват с величията на подвига и с героичната епоха.

Петко Славейков съзнателно се насочва към събития и лица, свързани с Велико Търново, защото чрез тях по-убедително и силно ще влияе върху своите съграждани и сънародници, ще ги подтикне към борба срещу робството. Този интерес е израз и на неговата патриотична гордост, че е българин, роден и израснал в романтичната атмосфера на древната българска столица, претворил в творчеството си нейната минала слава.

Ангел ТОНОВ

СТАРИЯТ КОМУНАР

Дядо е вече, грохнал и стар,
по лицето му бръчки се сбраха.
Непреклонният, смел
комунар
пак приседна под тихата стряха.

Той мълчи. Все поупушва с дула.
После кротко присяда на прага
с поглед впит във ония била,
дето на напрат е лягал.

Как го мами мечта
към Агликина поляна!
Да посредне там пролетта,
кога листи разлиства Балкана.

Дядо е вече, грохнал и стар,
но сърцето покой не намира.
Като смел,
като горд комунар
към върха горе се взира!
Сава ПЕЕВ

ЗАРЕВО ПРЕД ЗАЛЕЗА

600 години от смъртта на Иван Александър

Владетелят от Втората българска държава Иван Александър царува най-продължително — от 1331 до 1371 година.

След поражението при Велбъжд (днешния Кюстендил) през 1330 година, поради заставане на сръбското влияние на престола се озовал Иван Стефан, заедно с майка си Ана Неда. Но царуването му продължило само една година. Недоволен от боярството, заедно с протосъветника Раксин и логотета Филип, извършил преврат и на престола се възкачил един от видните бояри — владенията на който се намирили около Ловеч — деспот Иван Александър. Той е племенник на предишния цар. Михаил Шишман и чрез него продължила да управлява Шишмановата династия.

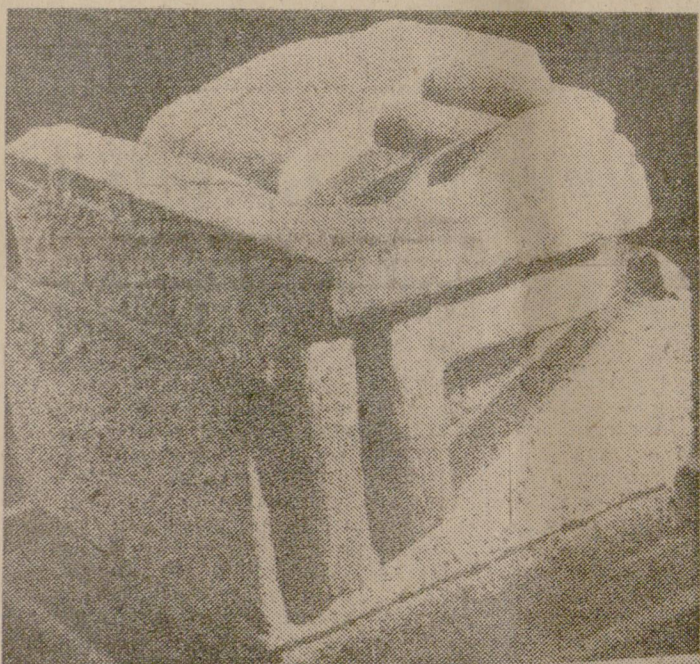
С възкачването си на престола, след като турил край на враждата между България и Сърбия, Иван Александър водел война с Византия. Тя завършила с победа на българите при Русокастро в 1332 г. Към средата на XIV век турската заплаха все повече нараствала. Турците вече превзели Мала Азия. В 1352 г. обсадили крепостта Цимле, а в 1354 г. и Галиполи.

Иван Александър — отхвърлил

молбата на Йоан IV Кантакузин, император по това време на Византия, за постройка на крепости против нашественика. Това е една от големите му грешки. По-късно започнала и междусоборна война между България и Византия. А на Балканския полуостров турците завладявали град след град — Димитика, Одрин, Пловдив, Стара Загора и др. Към асичко това, в 1365 г. унгарците превзели Видин, който българите си възвръщали през 1370 г.

Още приживе Иван Александър разделил царството на два — Търновско и Видинско. Това е другата голяма грешка на българския владетел. От някогашното величие на българска държава останала само една сянка.

През време на царуването на Иван Александър България се намирала в епохата на развития феодализъм. Във феодализъм стопанство проникнали стопанско-парични отношения. За това свидетелстват и монетите, сечени от самия владетел. Господстващата класа била заинтересована от външния пазар. Тя давала привилегии на чуждите търговци, за което свидетелствуват и договорът на Иван Александър с Венеция от 1352 г.

Част от саркофага на Иван Александър
Снимка: П. ТАРАСЕНКО

Марко ЦОЧЕВ

За купата на Съветската армия

Приключва зимната пауза на най-добрите български футболисти. Впрочем, „пауза“ е твърде условно понятие, тъй като още в първите дни на януари, твърде скоро след края на есенния дял на шампионата, елитните състави започнаха планомерна подготовка за футболната пролет. А тази година тя идва по-рано с едно наистина възвущащо приятелство на футбола събитие — финалния кръг на турнира за купата на Съветската армия.

За съставите, добили право да участват в крайната фаза, турнирът е върхов момент за проверка на силите и възможностите и в навечерието на новия сезон. Те ще покажат резултатите от зимните лагери, контролните срещи у дома и в чужбина, от цял един интензивен период, в който е търсен път към пълен заряд с физически сили, към пълна изява на техническо умение, на тактиче-

ска зрелост. Затова финалните турнирни игри, които започват в различни пунктове в южната част на страната в събота, се очакват с интерес както от страна на любителите на футбола, така и от специалистите.

Нашият окръг изпраща на юг два свои състава. И „Етър“, и „Академик“, нека припомним това на любителите на спорта, ще участват в IV финална група, заедно с отборите на „Тракия“ (Пл) и „Ботев“ (Вр). Срещите в групата ще се играят в Хасково и Димитровград. Ето и програмата на нашите състави: *в събота, 20 февруари* — в Димитровград „Етър“ — „Тракия“, в Хасково — „Академик“ (Св) — „Ботев“, *в сряда, 24 февруари* — в Хасково „Етър“ — „Ботев“, в Димитровград — „Академик“ — „Тракия“, *в неделя, 28 февруари* — в Димитровград „Етър“ — „Академик“.

Футбол на малки врати

ПОБЕДИТЕЛ — ОТБОРЪТ НА ЗАВОДА ЗА ТЕЛФЕРНИ ЕЛЕКТРОДВИГАТЕЛИ

Завърши традиционният зимен турнир по футбол на малки врати между отборите на предприятията и учрежденията в древния град. В тазгодишното издание на турнира стартираха 30 отбора, разпределени в пет предварителни групи. Пове-

че от месец всяка вечер на комплекса „Юнак“ кипеше оживление — и на терена, където в снът, в лед и киша несекващо надпреварата, и на трибуните, приютили рекорден брой зрители. Показател за изключителния интерес е посещението в деня на заключителните битки. Те привлякоха около три хиляди приятели на спорта.

Решителната среща, която трябваше да определи новия носител на купата, бе между съставите на Завода за телферни електродвигатели и на Лесенки. На заводските футболисти бе достатъчен и равен мач, а за да разчитат на успех, футболите на Лесенки трябваше да търсят на всяка цена убедителна победа. Краят обаче дойде при 2:2 и електроферните се поздравиха с голям успех — те отново заслужиха правото да носят преходната купа, подарена от Окръжната станция на съобщенията. Втори са състезателите от Лесенки, следвани от съставите на ЕМЗ „Ивайло“, полделение 80740, Окръжната станция на съобщенията, ОНС и други.

Един хубав ритуал приключи голямата борба. От името на секцията по футбол при дружество „Етър“ Джавдет Чаушев топло приветства участниците и връчи на отбора на ЗТЕ купата и комплект футболен екип. Със специалния приз — купата по спортменство на ГК на ДКМС, бе удостоен тимът на Окръжния народен съвет, чий го състезатели заслужиха административна за безупречното си държане по време на целия турнир. Почетни флагчета, грамоти и предметни награди бяха връчени и на отборите, които се класираха на останалите две призови места.

НАКРАТКО

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ. В масовия пролетен крос участваха работници и служители от предприятията и учащи се от начална и средна курс. Първи се класира отборът на „Фак“ (Странджа), а в индивидуалното класиране се наложиха Г. Димитров от същия състав.

Илия Ангелски

ПАВЛИКЕНИ. В градското първенство по тенис на маса стартираха 26 състезатели и състезатели. Първи жените победителка е С. Петракеева, а при мъжете — В. Иванов. Комплексен първенец и носител на купата на Градския съвет на професиите са представителите на Районна болница.

Иордан ДРУМБЕВ

ГОРНА ОРЯХОВИЦА. Необичайно за сезона спортно оживление кипи по стадиони и площи. В програмата на дружество „Локомотив“ са предвидени спортни дни най-активно участвуват учащите се. В баскетболния турнир за пионери V-VI клас победа извоюваха момчетата от Трето основно училище и баскетболистите от Първо основно училище. В надпреварата на по-големите — деца от VII-VIII клас, първи са пионерите от Трето основно училище и пионерите от Второ основно училище (средношколските волейболни първености завърших с успех на волейболистите от Политехническа гимназия и девойките от Електротехникума. Интересни бяха и състезанията по спортна гимнастика. В младшата възраст двойна победа записваха пионерите и пионерките от Трето основно училище, а в старша група — пионерите от Трето основно училище и пионерките от Второ основно училище.

Средношколския шампионат на града по бобслей се открия при участниците на Техникума по механотехника.

Илия КОЖУХАРОВ

А. ГЕОРГИЕВ

ДЕСЕТТЕ НАЙ-ДОБРИ СЪСТЕЗАТЕЛИ ЗА 1970 ГОДИНА

ЛЕКА АТЛЕТИКА

ЖЕНИ

1. Светлана Златева — Локомотив ГО
2. Мария Грънчарова — Етър ВТ
3. Дина Георгиева — Етър ВТ
4. Тоня Христова — Академик Св
5. Ваня Христова — Локомотив ГО
6. Иванка Вичева — Академик Св
7. Ваня Александрова — Локом. ГО
8. Кичка Гайдарава — Локом. ГО
9. Тодорка Гоева — Левски Стрел
10. Веска Тодорова — Академик Св

МЪЖЕ

1. Иван Павлов — Етър ВТ
2. Александър Генчев — Локом. ГО
3. Стефан Минчев — Локомотив ГО
4. Димитър Абджиев — Акад. Св
5. Валентин Маринов — Етър ВТ
6. Зарко Зарков — Етър ВТ
7. Тодор Колев — Етър ВТ
8. Петър Николов — Академик Св
9. Владимир Червенски — А. зв. Палд
10. Николай Гунчев — Етър ВТ

СПОРТНА СТРЕЛБА

(ВСИЧКИ ОТ „ЕТЪР“ ВТ)

ЖЕНИ

1. Мария Кирданова
2. Марияна Тонкова
3. Маргарита Лещева
4. Бисерка Андреева
5. Антоанета Пърлева
6. Гинка Йочева
7. Румяна Иванова
8. Румяна Бончева
9. Милка Ангелова
10. Роза Пашова

МЪЖЕ

1. Георги Лемберов
2. Тодор Найденов
3. Иван Христо
4. Илия Ненов
5. Николай Маминков
6. Николай Лещев
7. Георги Лещев

8. Иордан Христов
9. Веленин Георгиев
10. Борис Боянов

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 18 ФЕВРУАРИ

9.05 — Новини; 10.00 — За учениците: „Революционният оптимизъм и социалистическият романтизъм в творчеството на загиналите по ети-антифашисти“; 10.50 — „Прогрес“; 11.20 — „Атлас“; 12.00 — Новини; 18.00 — Новини; 18.10 — За пионерите: „Мила Нова година“ — документален филм, заснет по пионери в италиански департаменти; 18.25 — Музикални филми; 18.40 — Рекламни; 18.50 — „Кукери от Турция“ — фолклорен филм; 19.15 — „Държавна и трюкова дисциплина“ — съвместна проверка на БТ и Комитета за държавен контрол; 19.35 — „Те плаха за Партията“ — стихове на революционни пролетарски поети, предаване от Дома-музей „Н. Хреликов“; 19.50 — Лека нощ, деца; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „Семията в бразилците“; От всяко едно семейство, всяко семейство, според труда; 20.50 — „Човекът без минало“ — филм; 22.00 — БТ за извънградските: „Лауреати на международния конкурс“; В предаването ще участват участниците на Мартин Денков и дигиталният Мичко Минчев; 22.20 — Новини; 22.40 — За родителите: „За красотата в поведението“ — разговор с родители, учители, работници и обществени дейци за културата в поведението на подрастващото поколение.

ПЕΤЪК — 19 ФЕВРУАРИ
ПРОГРАМА НА БЪЛГАРСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

10.10 — Новини; 10.15 — „Искан всичко да зная“; 10.35 — „Електронна обработка на информацията“; 11.15 — За средношколците: „Нашият дял“; 11.25 — „Емил пее за нас“; 12.00 — Новини.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

11.15 — Новини; 11.30 — „Меденото момче“

Милка АТАНАСОВА

ВЯРНОСТ

— Разказ —

По това време дългото Кирад шейковско усое и всички поляни, до големия кръстохът между трите села, жълтееха от есенни минухари. Напролет всички ливади се пълнеха с дегелина — едра и меланоносна, от която печелите събират най-хубавия мед. А натакъ към Брястово, в гората се въдеше толовка люляк, че на празник момите на тумби тинаха и се връщаха окичени като самодиви. И при казките за тия гори, бяха големи и дълги, цяла нощ не можеш да ги разпратиш. А Чоно Горянина ги знаеше всичките. Знаеше ги както познава всяка пеля от гората: гдето пазвите и са дълбоки и стъпни, капките се стичат на шумата и звънят, а кладен четата надичат между тревата като очи на змия.

Чоно седеше на горската си къща върху един възроп с дрихи. Пушеше и гледеше надолу към шосето. Зад него димеше голямата гора, потънала в златистите пламъци на есента. Младите — шолни приличаха на бухалки, обшити с шарени краски. Листата им трепяха, сякаш бяха коси на момиче и някой ги решеше.

Една младост премина в тая гора и не се върна. Взеа Чоно

зана. Славеникът шумолеше тихо под гърба му, идваше му на ум, какво ли не. Връщаше се детство и младост. И дълбоко, из най-тъмния шумак, ед на бяла ръка му мяташе. Усмихваше му се пак Пайла, с очи големи и зелени и той се топеше от щастие, сякаш беше надвърнал в самата среда на месечината.

Но синът изпрати телеграма, че идва. И Чоно се пригласи. Пак ще го подирват, пак ще се чувстват излизен, тъй като само заради детето. Пак снаха та ще му трова: „Татко, събуй се! Татко, пращам! И си легни, че ще имаме гости!“ И той гасне, далеч от тия познати и скъпи на сърцето му родни места. Синът му още не чувствувал тия работи — нали е млад и зелен. Когато остарее, ще разбере, колко лошо е да останеш без корен.

Далече по пътеката към Чоно идваше лесовъдката. Той се смути, стъпка нигарата си. Същинска Пайла! Толпи възли го обляха. Гледат я как леко стъпва, с басманна рокля и въздуха на коса. Животът в столицата не беше и отглед оная мила селска простота, с която някога го беше пленяла майка.

Някога мислеше, че не би могъл без Пайла. Баща й я взе от пъте му и я даде на богато място. Беше готов да преоблече земята, но пак да я вземе. По сле и тя, и той създадоха деца, прижи ги налегнаха. След години и двамата овдовяха. Но пак не посямат да се вземат — сега от неудобство пред децата. Пайла си отиде скоро с мъката по него и той остана да я вижда изред из гората, чуваше я един и един говорят с председа-

говаряше на сн с нея и търсеше още й във всеки извор. Тъй си останаха с неприятели общи. Беше горяния — чият ка то гората. Тук няма преструвки, лъжливо целомъдрие. Тук любовта цъфти така буйно и силно, както всяка горска издънка и цвете. А той се стресна от дребните душници, от клоуката и предразсъдъците на тая ония.

Лесовъдката нищо не знаеше за неговите работи. Само бързаше да му довери радостта си. — Бай Чоно, дойде нареждане то. Ще садим нова гора. Целият Змеов рид ще засеяваме. Но някои се опяват. И председателят вика — нямало хора за тая работа. Ти какво ще кажеш?

Той се изчерви, притесни го думалата радост, която нахлуп в душата му като пролетен вятър, който носи дъх на ония тели били и лицето му засия. — Хубаво, много хубаво. Тин ке! Знаеш ли колко съм мислил за тия работи — запяхта се той. — Още от онуй време, кога в то постъпих за пръв път горски. Шо приказки изговорих — къде ли не, че тия ридове се свличат и нени земи се унищожава, но нашите хора не кака да ме чуят.

Трябват ми сега помощници. Няма да ме оставиш нали, бай Чоно?

От зелените, чисти очи го гледаше някогашната Пайла. Тя му оставаше явна, тя го връщаше към гората и земята.

Знаеш ли, забравих да ти каже. Чичо Бойно пристигна с колата. Всеки момент ще дойде при теб. Спрял пред съвета и един ги говорят с председа-

теля! Гора не им трябвало. Да сме си гледали кооператива и техниката.

Чоно стисна юмруци. Свещи вежди и челото му се набури, но притаи всичко.

— Тинке, ще дойдем ли с мен? Нали искаш да ти покажа мечата дупка. Нагоре към извора може да зърнем и сърне, дето го донесох от Родопите. И мед от диви пчели ще ти намеря.

Той вървеше пред девойката. Поглеждаше я как ловко се провира из храстите. Вдига се шубурчки да мине и все й разправяше — за яребичките и пълнотички гнезда по Аичевските ливади — за какво ли не. И в очите му сини, като на момиче, се плискаше радост, чиста и неподправена, като да беше открил голямо имане.

Нека почака сина. Както е дошъл — тъй ще си отиде. И втори, и трети път да дойде — пак без него ще си отиде. Не са малки да отгледат едно дете. Тук голяма работа ще се захваща. Гора ще се седи. Младост ще се ражда. И с нея ще дойде новата младост на Чоно Горянина. Хиляди крехки, като деца горски дръвчета ще чакат на неговите ръце. Оня горски — нека си остане в града.

Чоно чу класкона на колата. Синът му го викаше. Навярно много бърза и сигурно е ядосан. Но старият горски не мислеше да се връща. Той слушаше други гласове, които идеха от душата му, водеха го към далечните времена на хайдуштво, пълни с любовта на един народ, който на зная изнеяра,